

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Podhrázkého a soudců Petra Mikeše a Jitky Zavřelové v právní věci navrhovatelky: **Karel Vávra - potraviny s.r.o.**, se sídlem Uruguayská 77/21, Praha 2, zastoupená JUDr. Michaelou Pechovou Vosátkovou, advokátkou se sídlem Muchova 233/1, Praha 6, proti odpůrci: **Ministerstvo zdravotnictví**, sídlem Palackého náměstí 375/4, Praha 2, o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy odpůrce ze dne 6. 4. 2021, čj. MZDR 14601/2021-1/MIN/KAN,

t a k t o :

- I. Návrh **s e o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Navrhovatelka podala dne 12. 4. 2021 k Nejvyššímu správnímu soudu návrh na zrušení části shora označeného opatření obecné povahy (mimořádného opatření) odpůrce vydaného podle § 2 odst. 2 písm. b) až e) a i) zákona č. 94/2021 Sb., o mimořádných opatřeních při epidemii onemocnění COVID-19 a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „pandemický zákon“) a § 69 odst. 1 písm. b) a i) a odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů. Odpůrce v části mimořádného opatření napadené navrhovatelkou mimo jiné až na výslovně stanovené výjimky omezil také maloobchodní prodej a prodej a poskytování služeb v provozovnách, v nichž není zakázána přítomnost veřejnosti, tak, že se zakazuje v čase mezi 22:00 hod. až 05:59 hod. (čl. I. bod 7. mimořádného opatření).

[2] Navrhovatelka provozuje non-stop prodejnu potravin a není podle ní prokázáno, že by výkonem podnikání ve stanovených hodinách mohlo být šířeno onemocnění COVID-19. Konkrétní míru rizika a přiměřenost zásahu do práv a oprávněných zájmů podle ní nezohledňuje ani odůvodnění napadeného opatření. Navrhovatelka naopak poukazuje na to, že ode dne 12. 4. 2021 již neplatí ani zákaz vycházení po 21:00 hod. Napadeným opatřením proto dochází kromě omezení jejího podnikání i k omezení spotřebitelů, jehož důsledkem je kumulace lidí v povolené otevírací době. To je v rozporu se smyslem napadeného opatření. Odůvodněné není ani vyloučení některých provozoven z tohoto zákazu nočního prodeje.

[3] Nejvyšší správní soud před samotným věcným projednáním návrhu, resp. provedením procesních úkonů nezbytných k jeho věcnému projednání, nejprve hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Podmínky, za nichž soud může jednat ve věci samé, tvoří v případě řízení o návrhu zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části především (a) aktivní legitimace navrhovatelů, (b) existence předmětu řízení – opatření obecné povahy a (c) formulace návrhu

(viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 2. 2011, čj. 6 Ao 6/2010-103). Je třeba zdůraznit, že chybějící předmět je neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení, který ústí v odmítnutí návrhu dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Jinak řečeno, nelze rozhodovat o tom, co již bylo zrušeno a neexistuje (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2012, čj. 8 Ao 6/2010-98, nebo ze dne 22. 4. 2009, čj. 3 Ao 5/2007-85).

[4] K podanému návrhu je třeba předně uvést, že dne 6. 4. 2021 vláda usnesením č. 353 vydala předběžný souhlas mj. s vydáním nyní napadeného mimořádného opatření. Téhož dne odpůrce vydal navrhovatelkou napadené mimořádné opatření (které navrhovatelka k návrhu také připojila). Dle čl. II. tohoto mimořádného opatření nabylo téhož dne platnosti, přičemž účinnost bodu I. tohoto opatření (obsahujícího mimo jiné navrhovatelkou napadená omezení) byla stanovena od 12. 4. 2021 od 00:00 hod. do odvolání.

[5] Jak nicméně Nejvyšší správní soud zjistil, odpůrce již dne 10. 4. 2021 vydal a na své úřední desce vyvěsil (viz <https://www.mzcr.cz/mimoradne-opatreni-omezeni-obchodu-a-sluzeb-s-ucinnosti-od-12-4-2021-do-odvolani-2/>) obsahově podobné mimořádné opatření čj. MZDR 14601/2021-2/MIN/KAN (dále jen „mimořádné opatření ze dne 10. 4. 2021“), které mimo jiné obsahuje i omezení napadené navrhovatelkou. Jak z tohoto mimořádného opatření dále plyne, nabývá platnosti dnem jeho vydání (čl. II.), přičemž z jeho čl. III výslovně vyplývá, že *s účinností ode dne 12. dubna 2021 od 00:00 hod. se ruší mimořádné opatření Ministerstva zdravotnictví ze dne 6. dubna 2021, čj. MZDR 14601/2021-1/MIN/KAN*. Lze dodat, že vláda s mimořádným opatřením odpůrce ze dne 10. 4. 2021 vyslovila souhlas podle § 3 odst. 4 a 5 pandemického zákona na svém jednání dne 12. 4. 2021 (usnesení č. 374).

[6] Z výše uvedeného je tedy zřejmé, že sám odpůrce mimořádným opatřením ze dne 10. 4. 2021 navrhovatelkou napadené mimořádné opatření zrušil, a to s účinností od 12. 4. 2021 od 00:00 hod. Navrhovatelka však podala návrh na zrušení (části) mimořádného opatření až v průběhu dne 12. 4. 2021 (návrh byl do datové schránky soudu dodán v 14:07:00 hod.), tedy již v době, kdy bylo napadené mimořádné opatření zrušeno. Jinak řečeno, s ohledem na výslovné zrušení napadeného mimořádného opatření, a to ke stejnému okamžiku kdy mělo nabýt účinnosti, již toto mimořádné opatření v době podání návrhu neexistovalo, tedy nejedná se ani o situaci, kdy by opatření pozbylo účinnosti, ale nadále by zůstávalo platné (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2021, čj. 6 As 114/2020-63, bod 116 a násl.). Návrh byl tedy podán v době, kdy již ve smyslu výše citované judikatury nebyl dán předmět, o němž by se řízení mohlo vést.

[7] Je třeba dodat, že v posuzované věci Nejvyšší správní soud neshledal ani důvody pro postup dle § 13 odst. 4 věty první pandemického zákona, podle kterého *pozbylo-li mimořádné opatření platnosti v průběhu řízení o jeho zrušení, nebrání to dalšímu postupu v řízení*. Navrhovatelkou napadené mimořádné opatření totiž nepozbylo platnosti ve smyslu daného ustanovení v průběhu řízení o jeho zrušení, ale již před podáním návrhu (tedy před zahájením řízení). Dané mimořádné opatření navíc ani nenabývalo účinnosti, tedy nepřichází zde v úvahu ani výklad umožňující užití citovaného ustanovení v situaci, kdy by snad odpůrce opakovaně vydával obsahově obdobná opatření v krátkých časových intervalech po jejich nabytí účinnosti a tím fakticky znemožňoval jejich soudní přezkum. Nelze ostatně odhlédnout ani od toho, že v důsledku zrušení ke stejnému okamžiku, kdy mělo nabýt účinnosti, napadené mimořádné opatření nijak (byť třeba jen dočasně) nezasáhlo do subjektivních veřejných práv navrhovatelky, tedy ani v tomto ohledu by nemohly být dány předpoklady pro věcné projednání návrhu. Byť bylo napadené mimořádné opatření zrušeno a nahrazeno obsahově podobným mimořádným opatřením ze dne 10. 4. 2021, nejsou v nynější věci věci dány ani důvody pro případnou změnu návrhu (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2020, čj. 6 As 88/2020-44). Prostor pro takový procesní

pokračování

postup by totiž byl z důvodů výše již uvedených dán právě tehdy, pokud by k nahrazení a zrušení napadeného mimořádného opatření došlo teprve v průběhu soudního řízení o návrhu na jeho zrušení (případně po jeho nabytí účinnosti) a reálně by navrhovatelce postup odpůrce znemožňoval ochranu jejích subjektivních práv. O takovou situaci se však v nyní posuzované věci nejedná.

[8] Nejvyšší správní soud proto návrh v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl pro neodstranitelný nedostatek podmínek řízení spočívající v chybějícím předmětu řízení.

[9] Nad rámec výše uvedeného je třeba zdůraznit, že toto usnesení nepředstavuje pro navrhovatelku odepření soudní ochrany, pokud jde o regulaci, která dle jejích tvrzení nezákonně omezuje její podnikání. Podle § 13 odst. 2 totiž lze podat návrh na zrušení opatření obecné povahy (mimořádného opatření) do 1 měsíce ode dne, kdy nabylo účinnosti, přičemž setrvá-li navrhovatelka na svém postoji, stále může napadnout mimořádné opatření ze dne 10. 4. 2021.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. Toto ustanovení je třeba aplikovat také na řízení, v němž Nejvyšší správní soud v souladu s § 13 odst. 1 pandemického zákona rozhoduje o návrhu na zrušení mimořádného opatření odpůrce.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 15. dubna 2021

Milan Podhrázký
předseda senátu